

(234. 1.)

KONINKLIJKE BOODSCHAP.

Aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

MIJNE HEEREN!

Wij bieden U hiernevens ter overweging aan zes ontwerpen van wet, houdende naturalisatie van:

*Johann Colenbrander,**Augustinus Franciscus Arbroscheer,**Johann Heinrich Wessels,**Heinrich Hermann Everhard,**Anton Lange,**Friedrich August Maria Knagge, en**Leonie Netscher.*

De toelichtende memoriën (en bijlagen), die de wetsontwerpen vergezellen, bevatten de gronden waarop zij rusten.

En hiermede, Mijne Heeren, bevelen Wij U in Godes heilige bescherming.

Het Loo, den 17 Mei 1907.

WILHELMINA.

(234. 2.)

ONTWERP VAN WET tot naturalisatie van J. Colenbrander, te Sinderen.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat *Johann Colenbrander* aan Ons een verzoek om naturalisatie heeft ingediend, met overlegging van de bewijsstukken, bedoeld in art. 3 der wet van 12 December 1892 (*Staatsblad* n°. 268) op het Nederlandschap en het ingezetenschap;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

De hoedanigheid van Nederlander wordt bij deze verleend aan *Johann Colenbrander*, molenaar, geboren te *Beeck* (*Pruissen*) den 1 November 1877, wonende te *Sinderen* (gemeente *Wisch*) (provincie *Gelderland*).

Lasten en bevelen, enz.

De Minister van Justitie,

(234. 3.)

MEMORIE VAN TOELICHTING.

De ambtsberichten door de Regeering ingewonnen ten aanzien van het verzoek (*) om naturalisatie van *Johann Colen-*

brander geven haar voldoende aanleiding de tegenwoordige wetsvoordracht aan te bevelen.

Blijkens de overgelegde Entlassungsurkunde, in verband met de ingewonnen ambtsberichten, heeft de verzoeker het Pruisische Staatsburgerschap verloren.

De Minister van Justitie,

E. E. VAN RAALTE.

(234. 4.)

ONTWERP VAN WET tot naturalisatie van A. F. Arbroscheer, te Philippine.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat *Augustinus Franciscus Arbroscheer* aan Ons een verzoek om naturalisatie heeft ingediend, met overlegging van de bewijsstukken, bedoeld in art. 3 der wet van 12 December 1892 (*Staatsblad* n°. 268) op het Nederlandschap en het ingezetenschap;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

De hoedanigheid van Nederlander wordt bij deze verleend aan *Augustinus Franciscus Arbroscheer*, mosselhandelaar, geboren te *Boekhoute* (*België*) den 10 April 1863, wonende te *Philippine* (provincie *Zeeland*).

Lasten en bevelen, enz.

De Minister van Justitie,

(234. 5.)

MEMORIE VAN TOELICHTING.

De ambtsberichten door de Regeering ingewonnen ten aanzien van het verzoek (*) om naturalisatie van *Augustinus Franciscus Arbroscheer* geven haar voldoende aanleiding de tegenwoordige wetsvoordracht aan te bevelen.

Des verzoekers vader werd den 3 Januari 1810 te Emden uit aldaar gevestigde ouders geboren en verkreeg dus bij zijne geboorte, welke op een tijdstip plaats greep, waarop Oost-Friesland deel uitmaakte van het Koninkrijk Holland, ingevolge art. 5, 1°, van het Wetboek van Napoleon, ingericht voor het Koninkrijk Holland, de Nederlandsche nationaliteit. Heeft de vader van belanghebbende die nationaliteit behouden nadat Oost-Friesland bij het vredes-tractaat van 30 Mei 1814 aan Hannover werd afgestaan? Naar regelen van volkenrecht is aan te nemen, dat gebiedsverandering tengevolge heeft, dat de op het betrokken gebied woonachtige en daartoe behoorende inwoners hunne nationaliteit verliezen en de nationaliteit van den Staat verwerven, welke het gebied verkrijgt. Intusschen hebben ingevolge art. 17 van het tractaat van 30 Mei 1814, de inwoners gedurende zes jaren na de ratificatie van het tractaat gelegenheid gehad om zich te vestigen in het land, waartoe zij behoorden.

Waar nu uit de verstrekte gegevens geenszins is gebleken, dat de vader van den verzoeker van deze gelegenheid heeft gebruik gemaakt en evenmin is gebleken, dat hij vóór de teruggave van Oost-Friesland aan Hannover uit Emden is vertrokken en zich metterwoon in Nederland heeft gevestigd, moet naar den genoemden regel van volkenrecht worden aangenomen, dat het Nederlandschap van den vader van den

(*) Het verzoekschrift is, met de daarbij gevoegde bescheiden, ter griffie nedergelegd, ter inzage voor de leden der Kamer.